

blive forsendte i Breve, og for dem kan det mange Gange være en ikke saa lille Ulempe, at de undertiden maa vente 3—4 Dage længere paa et Brev, end Tilfældet vilde være, naar der var en mindre Postexpedition. Det vilde altsaa baade efter min og Beboernes Mening være meget ønskeligt, om denne Forandring kunde ske. I Begyndelsen af denne Samling reiste jeg dette Spørgsmaal ved at henvende mig skriftligt til det høie Finantsudvalg, som velvillig tog sig af Sagen, og Beboerne viste da ogsaa deres Interesse for den, idet de, da de saae, hvorledes det var gaaet med denne Behandling, og hvad der var skillet i Udsigt, navnlig at det maatte aldrig kunde blive til Noget, samlede sig om at indgive et Andragende med mange Underkrifter. Andragendet var forsynet med 171 Underkrifter, og det kunde have faaet mange flere, hvis man havde gjort sig mere Uleilighed dermed. Jeg kan derfor ikke Andet end paa det varmeste anbefale denne Sag til den høitærede Indenrigsminister, og jeg kan heller ikke tro Andet, end at den ærede Indenrigsminister, naar han bliver rigtig bekendt med Sagen, ogsaa vil virke for, at Andragernes Dnsfte kan blive opfyldt. Bekostningerne derved ville efter min Mening være meget ringe; jeg kan ikke tro, at Sagen skulde strande paa dem. Der betales jo nu Noget til denne Brevsamler for hans Uleilighed, og han har virkelig megen Uleilighed; jeg tror, at han har meget mere at bestille med Postmesteren i Svininge, thi Jaareveile har en meget større Udstrækning og at meget større Folketal end Svininge, og dette gjør jo, at der bliver en større Trang til, at navnlig disse Pengebreve, — det er jo dem, der ligger Folk mest paa Sinde — kunne komme hurtigere i Bedkommendes Hænder. Dertil kommer ogsaa, at imedens Pengene passere fra Brevsamlingstedet til Postkontoret, er der intet Ansvar, Postvæsenet paatager sig intet Ansvar for saadanne Breve, førend de naae Posthuset. Dette er ogsaa en Risiko for Befolkningen; thi hvis der skulde tilstøde et Uheld, førend Pengene naae Posthuset, hvad der jo kan ske, maa Bedkommende selv bære Tabet. Jeg skal derfor paany, ligesom jeg gjorde ved Finantslovens Behandling, tillade mig paa det Bedste at anbefale denne Sag.

Christiansen: Den høitærede Indenrigsminister udtalte, at dengang man i sin Tid kunde sende Kreaturer med Log Nr. 37, vare Beboerne ikke tilfredse dermed, men søgte Klager derved. Det er mig næsten ubegribeligt, hvorfra disse Klager skulde komme, med mindre det skulde være Banebestyrelsen eller Personalet selv, der skulde have fremsat dem. Navnlig kunne disse Klager ikke være udgaaede fra Ringkjøbing, da det var en heldig Tid for Beboerne, paa hvilken Toget afgik. Dette fremgaar ogsaa tydelig deraf, at der ofte fra Ringkjøbing er sendt Vogne ladede med Kreaturer

2 Mil Nord paa for at faae dem med Log Nr. 37 Syd paa, men dette Middel til at faae Kreaturer sendte med dette Log er nu standset. Der bar altsaa ikke for Ringkjøbing eller Omegn været Grund til at klage over Godsforførselserne med dette Log. Naar den høitærede Minister fremdeles tilsiøede, at selv om man gav Tilladelse til, at Kreaturer kunde sendes med dette Log, naar der var Plads, kunde det underliden hændes, at Beboerne ikke kunde faae Kreaturer med det Log, som de havde gjort Regning paa, fordi det var overløst, eller der ikke var Plads, saa har denne Grund ikke saa stort at betyde, thi Banebestyrelsen maa jo, idet Bognene bestilles 24 Timer iforvejen, forud vide, hvormange Vogne der skal til, og den maa da kunne sætte den fornødne Dampkraft til, for at føre Toget igennem. Jeg kan derfor aldeles ikke skjønne Andet end, at Afsenderne kunne være godt tjente med at have en saadan Tilladelse. I Begyndelsen gif der mange Extratog paa Vestbanen for at afhjælpe den tilstedeværende Trang, medens Fragten fandtes for stor til, at Log Nr. 37 kunde benyttes; men da det nye Godstog kom i Gang, opstod der idelig Klage over den uheldige Tid, der var bestemt for Togets Afgang fra Ringkjøbing, og dette er ikke senere blevet forandret. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor Afgangstiden er bestemt til Kl. 9^{1/2}, og ikke lige saa godt kunde bestemmes 2 eller 3 Timer senere, hvorved Toget endda samme Dag kunde naae til Fredericia, hvor det saa vidt mig bekendt ligger Natten over. Dersom dette kunde lade sig gjøre, kunde, som allerede udtalt af den ærede Ordfører, den Trang, der er tilstede, til et Formiddagstog Syd fra til Ringkjøbing, med det Samme blive afhjulpen, nemlig naar Toget der Dagen efter gif tilbage fra Fredericia, overnattede i Varde og om Formiddagen gif til Ringkjøbing. Paa denne Maade vilde dette Log, der nu kun gjør lidt Gavn for Ringkjøbing og Omegn, faae en meget forøget Betydning baade for Gods-, Kreatur- og Persontrafikken, og samtidig dermed vilde Indtægten af Banen stige betydelig.

Da jeg nu har Ordet, tør jeg maaffe ved denne Leilighed tillige minde om en anden Mangel ved Banedriften i denne Egn, en Mangel der er den høitærede Minister velbekendt, det er Savnet af en Holdeplads ved Belling. Der er nemlig ingen Holdeplads Syd for Ringkjøbing nærmere denne By end 2 Mil, og da Egnen der er frugtbar og tæt befolket, vilde det, selv om det skulde forvolde Banen en Del Udgift at oprette en saadan Holdeplads der, alligevel give den en god Indtægt og yde Befolkningen paa dens jevnlige Kjøbstadsreiser en stor Behagelighed.

Indenrigsministeren (Skeel): Ja, det er ikke meget vanskeligt at sige, hvad der konvenerer ethvert enkelt Sted. Man kan med stor Lethed